

Úvod

Milí bratři, milé sestry,
jsou lidé, kteří nesnáší jezdit v hromadných dopravních prostředcích – a tak jezdí autem. Jsou lidé, kteří nesnáší pavouky – proto se jim úzkostlivě vyhýbají. Jsou lidé, kteří nesnáší zeleninu – proto jedí hlavně pizzu, hranolky a hamburgery. Jsou lidé, kteří nesnáší církev – a tak nepřekročí práh kostela kolikrát ani kvůli pohřbu.

A ti, kteří věří Hospodinu, mají nesnášet rozvod, mají se mu vyhýbat. Ti, kteří uvěřili Ježíši Kristu, mají mít v nenávisti rozvod manželství – a mají dělat všechno pro to, aby k němu nikdy nedošlo. *Každý ať nenávidí rozvod, praví Hospodin, Bůh Izraele.* Tuto větu můžeme přeložit přímo: *Hospodin nenávidí rozvod.* Ale i kdyby ne – přece nám Hospodin nebude nařizovat něco, s čím on sám nesouhlasí! Tedy: *Každý z vás ať nenávidí rozvod – protože já, Hospodin, mám rozvod v nenávisti.*

Statistika: rozvody v ČR

Nejprve trochu statistiky... Zaměříme-li se jen na naši republiku, zjistíme, že rozvody jsou u nás velice častým jevem. A nedělám si iluze, že je tomu snad jinde ve světě jinak... V roce 2013 soudy ČR rozvedly přesně 27.895 manželství. Tedy téměř 28.000 rozvodů za jeden jediný rok v zemi s 10 miliony obyvatel.

A světe, div se! Tento obrovský počet rozvodů je pořád nižší, než rozvodovost v naší zemi před deseti, patnácti lety. Tedy v současnosti rozvodovost v naší zemi klesla. A proč klesla? Protože v posledních letech rapidně ubývá těch, kteří vůbec chtějí vstoupit do manželského svazku. A kde ubývá zákonně uzavřených manželství, logicky ubývá i rozvodů.

A teď zpozorněte: z těchto téměř 28.000 rozvodů v roce 2013 se uskutečnilo bez mála 16.000 rozvodů rodičů vychovávajících nezletilé děti. Tedy 16.000 rozvráceným rodin za jeden rok v naší zemi! To jsou velice smutná čísla!

A jaké důvody pro rozvod nejčastěji manželé uvádějí? Podle sociologických průzkumů se dnes lidé většinou nerozvádí z nějakých zásadních důvodů. Nejvýznamnější příčinou je sice pořád nevěra... Ale jinak se jedná o méně zásadní věci, které lidé uvádí: různé životní cíle, jiné zájmy a protikladné povahové rysy.

Církev drží krok se společností – co se rozvodů týče

A co je na tomto otřeseném stavu naší společnosti z našeho pohledu nejzávažnější, je fakt, že církev v tomto drží krok. Časté jsou rozvody mezi křesťany - a dokonce rozvody farářů, kazatelů a presbyterů. A církev v těchto věcech je velmi tolerantní – zvláště ta naše, evangelická. Vedoucí sboru se rozvádí, protože si našel jinou ženu (nebo našla jiného muže). A přitom dál káže lidem evangelium a zůstává ve své službě. Sborové a staršovstva mají strach takovou věc řešit rázně – ale stejně tak i nadřízené orgány naší v církvi. Řeknu to dnes naprosto otevřeně: pokud se někdo z vedoucích sborových pracovníků rozvádí kvůli tomu, že si našel jiného partnera, pokud se rozvádí kvůli své vlastní nevěře, pak by měl na minutu odejít ze své pozice. Takový člověk nemá co dělat v čele křesťanského sboru. Tím totiž vrhá stín hříchu na celé společenství.

Vtip je v tom, že mezi církví a společností okolo nás je podstatný rozdíl. My křesťané nemusíme dumat nad tím, zda by nám rozvod prospěl; zda nás rozvod někam v životě posune; zda je to výhodné z finančních důvodů učinit teď, nebo ještě počkat; zda brát ohled na děti, nebo spíše na osobní zájmy a touhy. Na rozdíl od těch, kteří Bohu nevěří, my zcela jasně slyšíme Hospodinův příkaz: *Každý ať nenávidí rozvod! Já, Hospodin, rozpadá a rozvody manželství nenávidím – a vy je také mějte v nenávisti.*

Bůh nenávidí rozvod, protože je naším Otcem

Proč je zde Bůh tak striktní? Proč je v otázce rozvodů tak přísný a nesmlouvavý? Proč Hospodin nenávidí rozvod? V našem dnešním oddíle nacházíme hned tři důvody:

Hospodin nenávidí rozvod za prvé proto, že **je naším společným Otcem**. Řekněte sami: líbí se vám, když si vaše děti vzájemně ubližují? Každý rodič nerad vidí, když se jeho děti k sobě neznají, v horším případě si jdou přímo po krku. Tak i Bůh těžce nese, když se jeho děti mezi sebou hádají, nerozumí si a ani se o to už nesnaží, když si ubližují - a nakonec se rozvedou.

Což nemáme my všichni jednoho Otce? Což nás nestvořil jediný Bůh? Proč jsme vůči sobě věrolomní a znesvěcujeme tak smlouvu svých otců? Máme jednoho nebeského Otce. Nás všechny stvořil Hospodin. A proto k sobě nebudme věro-lomní – a to se týká především věřících manželů.

Bůh nenávidí rozvod, protože manželství sám vymyslel

Za druhé: Hospodin nenávidí rozvod proto, že **on sám vymyslel a ustanovil manželství**. Manželství – to je Boží úradek, Boží úžasný nápad. *Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem* (Gn 2:24) – tak končí biblické vyprávění o prvních lidech, o Adamovi a Evě. To, co oni prožívali, smíme a máme prožívat také my všichni ostatní: že jeden muž si vezme jednu ženu a od té chvíle budou společně tvořit jedno tělo – dokud je smrt nerozdělí.

Tak to Hospodin ustanovil, tak si to přál. A pokud se nám tento jeho úmysl nelíbí a zpochybňujeme ho, pokud se rozvádíme, neubližujeme jenom těm, kteří měli být až do smrti naší polovičkou. Ale vysmíváme se přímo Bohu samotnému. *Asi to Bůh vymyslel špatně – vždyť manželství nefunguje...*

K tomu se Malachiáš přímo vyjadřuje. Říká: *Což on (Bůh!) neučinil člověka jednoho a nedal mu částku ducha? Oč má ten jeden usilovat – o Boží potomstvo*. Bůh měl více ducha! Mohl Adamovi stvořit tučet pěkných Ev a všem vdechnout život. Ale Bůh Adamovi zcela záměrně stvořil jen jednu ženu. Bůh chce, aby každý muž žil důvěrně jen s jednou ženou. Bůh chce, aby každá žena byla tělesně i duchovně spojena jen s jedním mužem.

A mohou si vědci společně notovat, že my lidé jsme z přirozenosti promiskuitní bytosti, že nám příroda dala do vínku touhu po mnohoženství a mnohomužství, a že střídání partnerů je pro člověka zcela přirozené. A údajně s tímto faktem nic nenaděláme. Možná mají v něčem pravdu: touha po dalších ženách, touha po dalších mužích – k tomu nás vede naše hříšná přirozenost. Touha po mimomanželských vztazích a románcích má svůj kořen v hříchu člověka, v hříchu lidstva. A proto: manželství je duchovní zápas! Abychom vydrželi po celý život po boku těch, kterým jsme před mnoha lety řekli před Bohem své ANO, musíme vést duchovní zápas! Aby se takové manželství nestalo peklem na zemi, musíme se především modlit za naše vztahy, za naše drahé polovičky, za naše děti, za naše společné plány a cíle, za naši ochotu odpouštět a v lásce respektovat jeden druhého.

Bůh nenávidí rozvod, protože je svědkem manželství

A za třetí: Hospodin nenávidí rozvod proto, že je **svědkem tvého manželství**. *Hospodin je svědkem mezi tebou a ženou tvého mládí, ačkoli je to tvá družka a žena podle smlouvy*, připomíná nám Malachiáš. Tehdy, když jste si slibovali věrnost až do smrti, v tom okamžiku neslyšeli váš slib jen vaši svědkové a farář, který vás oddával v přítomnosti svatebních hostů. To vaše doživotní „ano“ slyšel i Hospodin! A bral smrtelně vážně vaše vzájemné rozhodnutí – že se chcete stát jedním tělem. A ve svém slovu vám sliboval, že bude při vás stát. A skrze faráře vám požehnal, spojil vás dva v jednoho člověka.

A teď má být svědkem toho, že se rozvádíte? Že trháte na dvě poloviny něco, co z podstaty věci roztrhnout nelze? Toho se Bůh účastnit nechce! V tom vám nepožehná! Do toho jej nezatahujte! Malachiáš zde předpokládá právě tu nejčastější rozvodovou situaci: že muž si našel jinou ženu – a se svou manželkou již dál žít nechce.

Ano, samozřejmě stárneme. Samozřejmě, že se prohloubily naše špatné vlastnosti. Samozřejmě, že máme spoustu starostí, o kterých se nám tehdy při svatbě ani nesnilo. A samozřejmě, že na sebe nemáme tolik času, kolik bychom mít chtěli – ať už kvůli práci, nebo kvůli dětem. Místo společných procházek - maximálně společná práce na poli nebo v domácnosti. Namísto zamilovaného vrkání na manželském loži – chrapot. A měníme se také vzhledově: štíhlý pas si málokdo z nás zachová, šedinám také neutečeme, zhoršující se chrup a vrásky se také stanou součástí našeho obličjeje.

Ale nic z toho přece není nutně dobrým důvodem k rozvodu! Nic z toho není dobrým důvodem k tomu, aby si muž našel jinou ženu, nebo žena jiného muže. Namísto toho je potřeba začít tvrdě pracovat na společném vztahu. Jak už jsem říkal: dobré manželství je boj!

Nevěra – jediný důvod pro rozvod, který Písmo připouští

Milí bratři, milé sestry, jistěže rozvod je v některých případech nutný. Třeba při opakovaném domácím násilí, nebo když jeden z manželů propadne alkoholu, proherním automatům – a nechce se léčit. Pokud se lidé dostanou do situace, kdy musí zvolit buď rozvod, nebo ohrožení vlastního života či života společných dětí – pak je rozvod myslitelný i z křesťanského pohledu.

Podle Písma ovšem může křesťan požádat o rozvod jen v jednom případě – a tím je **manželská nevěra**. Cizoložství. Je-li někdo svým partnerem podváděn, byť třeba jen jednou, může požádat o rozvod. Ježíš výslovně říká: *Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro smilstvo a vezme si jinou, cizoloží*. (Mt 19:9) Cizoložství je tedy velice závažná věc! Je to v podstatě jediná výjimka z pravidla.

Hospodin nenávidí rozvod – ale v případě nevěry je ochoten rozvod akceptovat. Proč? Protože nevěra, cizoložství se Hospodinu snad protiví ještě více než rozvod samotný.

Takové ohavné jednání v podstatě nelze omluvit. I když to lidé pořád zkouší: *Ano, podvedl jsem ji – ale jen jednou. Byl jsem opilý.* Anebo: *Musela jsem si najít někoho jiného – manžel na mě neměl vůbec čas.* Anebo hůř: *Copak nemám právo být šťastný? Kdybys věděl, s kým já musím žít, nedivil by ses mi.* I kdyby všechny tyto věci byly pravdivé, nutně se nemusí řešit nevěrou, nebo hůř: mimo-manželským vztahem.

A pokud k něčemu takovému vědomě tíhneš, pak se nediv, že nejen tvůj manželský vztah, ale také tvůj vztah s Hospodinem upadá. To Malachiáš zdůrazňuje: *Jestli si myslíš, že budeš trhat jednotu svého manželství a zároveň zachováš duchovní jednotu s Hospodinem, jsi na omylu! A ještě se dopouštíte další věci: Hospodinův oltář smáčíte slzami, pláčete a sténáte, protože již nehledí na obětní dar a nemá zalíbení v tom, co přinášíte. Ptáte se proč? Proto, že Hospodin je svědkem mezi tebou a ženou tvého mládí, vůči níž ses zachoval věrolomně, ačkoli je to tvá družka a žena podle smlouvy.* Hospodin nebude chtít poslouchat naše modlitby, pokud nenapравíme náš vztah s tím, kdo je součástí našeho těla, s naší ženou, s naším mužem. Můžeš se snažit, jak chceš – ale pokud se nebudeš snažit doma ve vztahu k tvému životnímu partnerovi, pak se nesnaž ani v kostele před Hospodinem. A to platí pro každého věřícího – a tím více pro ty, kteří stojí v čele křesťanského sboru.

Je přece jasné, že krize v manželství nastanou. Proto si také manželé před Bohem slibují věrnost – v dobrém i ve zlém. Otázka tedy není: Zda přijdou krize v manželství. Otázka zní: Jak se s těmi krizemi vyrovnáme? Anebo ještě lépe: Co budeme dělat, abychom těmto krizím předešli?

Jak bojovat proti rozpadu manželství? Zvítěz už nad samotnou myšlenkou na nevěru.

Říkal dnes už po třetí: manželství je boj. A v boji platí: Nejlepší obrana je útok! Snažme se žít dobře v našem manželství. Dělejme všechno proto, abychom na rozvod jednou vůbec nemuseli pomyslet.

A jak bojovat proti rozpadu manželství? Jak se před tím účinně bránit?

Za prvé: manželství je tak důležitá a drahá věc, že nesmíme dovolit nikomu, aby nám jej rozbil, aby narušil vztah s tím, kterého jsme si kdysi před Bohem vzali. Tady skutečně platí, že nejlepší obrana je útok. Je třeba bojovat už proti samotným myšlenkám na vztah s někým jiným. Pán Ježíš si nedělal iluze o našem duševním životě. Věděl, že nevěra nepřichází z čista jasna. Že ji většinou člověk nejprve dlouho zvažuje, plánuje – a že ji zvažuje a plánuje také s nějakou konkrétní osobou. *Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezcizoložíš.' Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci. (Mt 5:27-28)* Začíná to všechno v hlavě, pokračuje sladkými řečmi, flirtováním – a celé to končí v cizí posteli. A proto Ježíš radí velmi důkladnou prevenci před mimomanželským vztahem: *Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. (Mat 5:29-30)*

Nechceš, človče, jednou onemocnět cukrovkou? Tak sportuj a nejez tučné. Nechceš být hloupý? Tak studuj, uč se! A nechceš jednou nevěrou zničit dlouhá léta pěkného vztahu se svou drahou polovičkou? Tak usekni všechno, co by k tomu jednou mohlo vést. Líbí se ti jiná žena? Jsi do ní platonicky zamilovaný? Začni se jí vyhýbat, jak jen to jde! Dokud je čas. Nechod' s ní na kafe, neseď s ní v práci u oběda, netelefonuj s ní soukromě, nenavštěvuj ji, nesvěřuj se jí s tím, jak to chodí u vás doma. Prostě: Vyhýbej se jí. Utni všechny takové kontakty. Je hříšně běžné, že se člověk zakouká do jiné ženy než do své vlastní – a samozřejmě stejně tak žena do jiného než svého muže. Tomu nezabráníme. Ale musíme s tím radikálně zatočit - v momentě, kdy si to uvědomíme. Skoncovat s tím – ihned poté, co se to objeví v naší hlavě. Utnout to jednou provždy!

Jak bojovat proti rozpadu manželství? Pečuj o své manželství podle Písma.

Ale to je jen ta lehčí část boje za zachování manželství. Daleko důležitější a zároveň těžší je pečovat o náš vztah, hýčkat naše manželství.

Věřící manžel má obrovský a vznešený úkol: on se má ke své ženě chovat stejně, jako Ježíš Kristus se chová k církvi (Ef 5:21-33). Manžel má v manželství zrcadlit Krista. Jako Kristus jedná s církví, tak má jednat muž se svou ženou. Má se pro ni obětovat, umírat pro ni svým vlastním přáním a cílům, svým tužbám a plánům. Má ji posvěcovat – aby díky němu jeho žena byla stále blíž Bohu. Má o ni pečovat – díky svému muži by žena neměla strádat jak po hmotné, tak především po duševní a duchovní stránce. Věřící manželka by zkrátka měla ve svém muži zahlédnout Krista. Toho Krista, který nás miloval víc, než svůj vlastní život. A pokud tomu tak v manželství není, něco není v pořádku.

Ale i manželka má obrovský úkol: Podřizovat se svému muži, jako se církev podřizuje Kristu. Žena má mít úctu ke svému muži – chovat se k němu pěkně, neshazovat ho před jinými lidmi. Druzí by na ní měli vidět, že svého muže poslouchá, následuje ho, respektuje ho. Druzí by na ní měli vidět, že svého manžela má prostě ráda. A to všechno ženě jistě nebude zatěžko, když se k ní její manžel bude chovat stejně, jako se Kristus chová k církvi.

Závěr

Milí bratři, milé sestry, nenávist k rozvodu je jen jednou stranou mince. Tou druhou stranou mince je upřímná, účinná a trvalá láska k našemu manželovi, k naší manželce.

Modlitba:

Hospodine, dej, aby naše pozemské vztahy ukazovaly na tvůj vztah k nám. Dej, aby se i v našich manželstvích kdysi uzavřených před tebou, zračila tvá nesobecká láska k tvému lidu. Pomáhej nám, abychom si v manželství vážili jeden druhého, milovali se navzájem, odpouštěli si a pečovali o náš vztah. Prosíme tě také za všechny naše blízké, kteří zrovna krizí manželství procházejí. Pomoz jim ty sám zachránit jejich vztahy. Amen.

TÉMATA PŘÍŠTÍCH KÁZÁNÍ (dá-li Bůh):

Datum	Biblický text (základ kázání)	Název (téma)
22.3.	Malachiáš 3:6-12	Okrádáme Boha? (O vztahu křesťana k penězům, o desátcích)
29.3.	Malachiáš 3:13-24	Vyplácí se v životě poslušnost Bohu? (O křesťanské službě a poslušnosti a Boží „odměně“)

***Pozn.:** Kázání na text z **Malachiáše 2:17-3:5**, který v tomto rozpisu chybí, bylo proneseno v adventním období (14.12.2014). Pokud si jej budete chtít přečíst, naleznete jej na našich webových stránkách, nebo u br. faráře Kulíka.*